

GLAS ŠIBENSKOG KREMENJAKA

Glas Šibenskog Kremenjaka izlazi svake Subote
Pretpatna cijena na godinu 3 Krune. - - - - -
Na pò godine Kr. 1:50 p. - - - - -
== Pojedini broj 4 pare (2 novč.) ==
Za uvrstbu oglasa prima tiskarnica po pogodbi
Pretplate i pisma šalju se uredništvu. Rukopisi
se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju.

== Politički list za interese grada Šibenika i okolnih sela. ==

Br. 4.

Šibenik, 13. travnja 1907.

God. I.

Proglašenje kandidata za Šibenik i za okolne općine.

U prošlu nedilju 7 tek. mj. bio je u našem mjestu pouzdani sastanak od blizu 300 odličnih mješćana, koji jednoglasno odlučise i proglasiše kandidatom za ovaj izborni kotar **D.ra Vica Iljadicu**. Time je službeno proglašena kandidatura D.ra Iljadice za sada od svih složenih Šibenčana proti silom narinutog kandidata šibenske općine, kojega pod nipošto neće ni gradjanstvo Šibenika ni neodvisni birači čitavog izbornog sreza.

Kandidatura D.ra Iljadice je više nego sigurna te će oko sebe okupiti ogromnu većinu birača.

Mi od srca čestitamo gradu Šibeniku i okolici na ovakom odličnom i značajnom kandidatu. Bog ga živio!

Rimsko društvo „Sufid“ i naša općina.

Mnogo se je govorilo ob ovome društvu i o njegovoj radji i o odnošaju prama općini, ali se ipak nije još dosta govorilo niti u onom smjeru kako bi trebalo; kako bi gradjani šibenski razumjeli neke stvari, koje su do danas mnogima nejasne.

Bivši načelnik Marko Stojić, koji se je po svojoj prilici najviše odrekao načelništva radi pogodbe sa društvom „Sufid“, nešto je nabacio a negdje i očito istakao, kako su neki općinski upravitelji radili otvoreno proti interesu općinskom tako da je pala i javno riječ o podmićivanju.

Mi ćemo ovdje u krupnim crtama iznijeti materijalno stanje društva „Sufid“ i njegove prihode i potroške pak što moguće jasnije i narodu razumljivije svesti račune da se vidi koliki je čisti godišnji dobitak ovog društva, i koliku bi svotu isto društvo bilo moglo i moralo plaćati našoj općini, da bude se pogodba vodila drukčije i poštenije i od ljudi Šibenčana.

Sve ove podatke, što ćemo nanizati, dobili smo od ljudi iz tvornice i od glavnog upravitelja njezinog.

Ovi redci nijesu upravljani proti društvu ni proti njegovim zastupateljima, jer su oni branili interes svoj, i to im je bila dužnost; ovo se upravlja onima, kojima je bila sveta dužnost braniti interese naše i naše općine.

Evo, dakle, podataka i brojaka:

Tvornica društva „Sufid“ imade svega 32. peći za karbur, i to 24. peći dava snaga Manojlovca a Krka dava 8. Sve 24. Manojlovačke će raditi punih 8. mjeseci na godinu. Svih 8. Krčkih će raditi 6 mjeseci na godinu; dočim druge mjesece radiće ih manji broj. Uzmemo li srednji broj, tad nam izlazi da će Manojlovac svu godinu raditi u srednje sa 21 peći, a Krka sa 6 peći; ukupno će tvornica raditi u srednje sa 27 peći svaki dan svu godinu. Mjesto 27 uzećemo ih samo 25 na dan.

Svaka peć dava karbura svako četvrt sata od 20-60 kila; u srednje jedno 40 kilogr. na četvrt sata ili na jedan sat 160 kg.; uzmimo oblo, da peć dava 150 kg. na sat.

U 24. ure daće svaka peć 24 puta 150. t. j. 3600. kg. ili 36 kvintali na dan.

Pošto će dnevno raditi 25. peći, tad će tvornica dobiti na dan karbura 25 puta 36 kvintali, t. j. 900 kvintali.

Kvintal karbura prodava se po 13-15 fiorina. (Mala prodaja je skuplja mnogo.) Uzmemo li najnižu cijenu od 13 fior. po kvintalu, dobićemo dnevni dobitak 13 puta 900. ili 11.700 fiorina.

Dakle brutto prihod ili nečisti prihod iznosi **jedanaest hiljada i 700 fiorina (11.700 f.) na dan.**

Sad vidimo, koji je trošak.

Dnevno radi blizu okolo 400. radnika; nek su svi plaćeni po 3. Krune dnevno, to je na dan za radnike 1.200 fiorina.

Izvinira i viših činovnika neka je 10. po 10 fior. plaće na dan (što nije moguće), to je na dan 100 fiorina.

Drugih činovnika neka je 10. po 5 fior. plaće dnevno, to je 50 fiorina na dan.

Ukupno dakle za ljude: radnike i činovnike 1.350 fior. na dan.

Trošak za ugljen i za kamenje neka je 4.000 fior. na dan. (Ugljena se meće jedna trećina a kamenja dvije trećine u gorivo.)

Ukupni bi trošak dakle bio: **5350. fiorina na dan.**

Pak dodajmo eto još jednu 1000. fior. za slučajne nepredvidjene troške, tad dnevni trošak skače na **6350 fiorina.**

Kako gore rekosmo brutto prihod iznosi na dan 11.700. fiorina.

Najveći mogući trošak iznosi na dan 6350 fiorina.

Odbijemo li trošak od gornjeg prihoda onda imamo **čisti dobitak od 5350 fiorina. na dan.**

Bacimo i to 350. fior. u trošak, to ostaje oblo čistog dobitka svaki dan kroz cijelu godinu 5000. fiorina na dan, a na godinu 365. puta toliko t. j. 1.825.000 fior.

Dakle to će reći, da će rimsko društvo imati na godinu čista dobitka: **jedan milijun i 825 hiljada** fiorina.

Društvo je uložilo u radnju samo 4 milijuna fiorina a na njih prima dobitak godišnji mal-ne za polovicu kapitala. —

Ko će se usuditi reći, da društvo „Sufid“ nebi bilo dragovoljno pristalo davati općini **100 hiljada** fiorina na godinu, kad bi njemu još ostao krasni godišnji dobitak od jednog milijuna i 725. hiljada?! A mi smo za općinu dobili kukavnih **10. hiljada** fiorina!!! I to 10. hiljada dobila je općina nastojanjem M. Stojića, dočim su gospoda Doturi htjeli da dadu zemljište *mukte*, pak kašnje za 3000. fiorina, šireći lažne glasove da će inače društvo uteći iz Šibenika.

Šibenik je izgubio 90 hiljada fior. na godinu, što za 25. godina čini ogromnu svotu od **2. milijuna i 250 hiljada** fiorina. To je sve izgubljeno!

Gospoda doturi Gazzari, Krstelj, Dulibić, Smolčić, Drinković i. t. d. mogu li se tužiti, ako Šibenčani posumnjaju u njihovo poštenje, ako uzvjeruje po riječima Stojićevim javnom glasu, da je tu moralo biti *podmićivanja, zlatnih jabuka i Judina novca!*?

Ove su riječi zaista *teške*, ali još je *teže* da nas ko uvjeri o protivnom.

Za danas dosta, a građani šibenski mogu i ob ovome *dugo* promišljati. *Jadni mi!*...

IZBORNI SASTANAK.

U prošlu Nedilju bio je uži sastanak od jedno 300. odličnih građana u prostorijama čitaonice, gdje se imalo odlučiti koga će neodvisni Šibenčani kandidovati za nastajne izbore. Don M. Vežić je otvorio skupštinu i u krasnom govoru ocrtao politički položaj u opće a Šibensko stanje napose. Ističući značaj D.ra Iljadice preporučio je skupštini njega kandidatom, na što svi prisutni jednoglasno pristaše kličući mu u znak odobrenja *Živio*. Na predlog odoše osmorica izabranih građana, da jave D.ru Iljadici želju skupštine i da ga dovedu na skupštinu. Čim je D.r Iljadica stupio u dvoranu, zaori oduševljeni *živio*, koji je trajao, dok kandidat nije prozborio zahvaljujući skupštini na povjerenju i ističući želju, da ovo bude čas, kad će se sve neodvisno građanstvo naći složno te da zavlada u mjestu opći mir. Govor je bio često prekidan zanosnim klicanjem, osobito kad je spomenuo borbu bivšeg načelnika Stojića protiv dogonima za interese općinske. Na te plemenite riječi D.ra Iljadice, potekao je iz sredine skupljenog naroda predlog da se poštene Šibenčani izmire. Dao Bog! Osobito se dojmilo, kad je Dr. Iljadica naglasio da bi poštene Šibenčani morali dignuti Stojića opet na ono mjesto, otkle su ga negradjani bacili.

Na skupštini je bio lijepi broj pravaša i braće Srba.

D O P I S I.

Pišu nam iz Skradina, 2/4. Čitali smo prošlih dana u raznim pokrajinskim novinama izjavu naših paša. Glavna joj je svrha da pokadi svome gospodaru. Znađu oni da će se najviše odužiti fra Gjerundiju ako mu javnim putem polaskaju, kao što i znađu da on ne pazi na vrijednost podpisanih. Da je ovaj naš navod istinit evo dokaza. Jedan od podpisanih bio je do pred malo mjeseci žestoki Srbin. Isti je u općinskoj vijećnici pred 5-6 godina pljuvao na našeg fra Gjerundija i u vas glas derao se „in sacrestia, in sacrestia“. Jedan je odsjeo više mjeseci u koparskim tamnicam (ne sigurno radi politike). Jedan, kažu, da mu je po noći namazao kuću. Jedan ovog ljeta pokušao otcoubojstvo. S drugim nećemo se za danas baviti; ostaje vremena.

Opć. tajnika Žilu nećemo braniti, jer miješati ga sa podpisanim za njega bi bilo poniženje.

*

Skradin, 3/4. Sad nam stiže brzojavna vijest da je naš don Pierin bio osuđen radi potvora od c. k. kotarskog Suda u Šibeniku na četiri dana zatvora i na nošenje parničkih troškova. Vijest je pobudila među građanstvom veselje, jer Skradinjani drže da će se don Pierin već jednom latiti isključivo crkvenog posla a prepustiti građanima da mirno urede svoje društvene odnošaje. Lija je dolijala.

*

Skradin, 5/4. Među Kragićevim prirepinam u Skradinu ustrojila su se dva odbora za nastajne izbore za carevinsko vijeće. Jedan pripada „Hrvatskoj“ a drugi „čistoj“ stranci. Članovi prvoga jesu općinski upravitelji, a drugoga općinski činovnici. Nek se uvrsti i ovo u raboš na dokaz Kragićevih arlekinada.

RAZNE VIJESTI.

Prigodom imendana bivšeg predsjednika društva „Kola“ D.ra Iljadice muški i ženski zbor s upravom došao je korporativno pod prozore njegova stana i tu je muški zbor otpjevao nekoliko pjesama. Prisustvovala je sva sila naroda. Klicalo se *živio*.

*

Prošlu Nedilju u večer bila je u društvu „Kolu“ domaća zabava sa lijepim programom. Pjevali su zborovi društva po sebi i zajedno, a poslije je bila šaljiva prestava „Ljubavno pismo“ od Trifković. G-ice Magazin, Stojavljević i Koštan bile su na svom mjestu i naravite, tako i Gg. Perković, U. Fontana, St. Lovrić i Šimurina odigraše svoje uloge valjano. Prva se dvojica pak uprav istakoše. Smijeha je bilo obilno a publika je nadarila diletante odobravanjem.

Kad si poslije Molitve „Kola“ oba zbora bila na pozornici, istupio je tajnik društva i zgodnom riječju oslovio je D.ra Iljadicu kano bivšeg predsjednika i utemeljitelja društva. Na to je G-ica Stegić predala bivšem predsjedniku krasnu fotografsku sliku zborova i Uprave i

diplomu počasnog članstva kao prvom počasnom članu društva. Nastalo je klicanje, a na to se Dr Iljadica zahvalio sa nekoliko lijepih i biranih riječi, koji se svakoga plemenito dojmiše.

*

Drugi ćemo se put pozabaviti izb. listinama, koje su napravljene užasno; i kako je nekoliko općinskih plaćenika zaposjelo listine i nedalo biračima da ih pregledaju. To je dokaz snage!

*

Herr birgermajster poslao nam je izpravak, da ono o barakam nije onako, kako kaže kum Duje. Biće. Mi smo kumu Duji pisali, pak nek se on i kum Marin pogode s našim birgermajsterom kako ih volja. Mi kurenti.

*

Na Poljani u Šibeniku u nedilju 21. tek. na 11. sata prije podne držaće naša stranka javnu skupštinu pod vedrim nebom u izborne svrhe. Govoriće dosta govornika a medju njima naš pučki zastupnik D.r Vice Iljadica. Braćo, Kremenjaci, i ostali poštteni Hrvati, nadjimo se svi taj dan na poljani. Do vidova!

*

Primošten: U utorak došao amo, ti me kapiši, načelnik Krstelj. Drečkao ga parok i još trojica. Selo ni mukajet. Na samom kampanelu vije barjak kao da je on biskup. Na zboru seljani prigovarali rugajući se, da ga nepriznaju načelnikom. Glasovi se čuju; vanka furešti! Živio Stojić! Njega smo mi izabrali načelnikom, a ne tebe! Na rastanku mu breca mrtvačko zvono. Pokoj vječni! Drugi put po tanje.

Šala i satira.

Dr. Smolčić kaže da na sastanku u Nedilju nije bilo neg 20 ljudi. Sigurno. Jer da je skupština bila prije podne, bio bi ih Pipi vidio više: *bio bi nas vidio sve;* a poslije podne mu se pomuti vid, pa nevidi dobro. O, karo Pipica! O, kokoletu!

*

Subota je — 6. tek. mj. — 11 sati i 1/2. „Kremenjak“ izlazi iz uredništva, pak trč niz Gradju, preko Poljane, preko gjarđina pa niza skale u Dračara. Poz-

dravi Zelu, Zele njega i veli mu: Ruča' ti, bome, brzo? — Kremenjak: Vraga sam ti ruča. Doša sam vidit moje doture: ona tri mušketira, pa Pipicu i Bebè-a. Di su, šjor Zele, a? Zele polako, kola fiaka: A biće ručaju. Njihova je ura na 2. Kremenjak: Pa, čekaću ih. Dragi su mi ko-da smo od jedne matere ispali. Daj, mali, črnu kavu i štogod da štijem. — Kremenjak — berekin — čini fintu da štije a sve žmirka po kavani i gleda koja je ura i ko ulazi. Zele je umukao, da muči sve do ponoći. Tuče ura, nema niko. Kazana se već puni, njih nema. Tuku 2, još ih nije. Kremenjak se makne; Aha? evo prvoga! Otvaraju se vrata; pomoli se zlatni cviker i podstrižena bradica i s dostojanstvom ministra t. p. ulazi — Bebè. Kremenjak skoči k njemu, pogladi ga po bradici i veli: Bija ti u Kožula, a!? Jo, kako si lip! Perla, velju ti, perla! Ali evo sad sriće za te! Ko će s tobom živiti?! Piše mi iz Pirana ona fabrika od sapuna — ma kako je neznaš! — da je informam o tebi. A ja neću; evo ti pismo, pa učini sam. Bog! Bebè kljocne na stočić pa uspe cukar u vodu mjesto u kavu. Dvije ure i 1/2 — nema niko; tri — niko; 3 i 1/2 — niko. Kremenjak se makne: Aha! Pst! Evo ga: On ide. — „On“ ulazi; Kremenjak skoči k njemu: Herr Birgermajster, ih melde... „On“ koji si ti? Kremenjak: Ja? Šibenčanac? A koji si ti? — „On“ Ja, poteštati tvoj. Kremenjak: Ti poteštati? A meni su rekly da si Birgermajster. — „On“: Pa kako te volja, ja sam sve. — Kremenjak: Dakle, pozdravlja te kum Duje i kum Marin i da će ti pisati. A di je Pipica i drugi? „On“: k vragu ti i oni! — Kremenjak: Jok, brate; mogu oni i ti zajedno. Servus, Birgermajster, neljuti se. —

Kremenjak je čekao zuludu sve do večera, gladan i žedan, al ni Julije, ni Pipi ni miš potopir nisu došli.

*

Čavka i Krstelj u Rogoznici. Krstelj hoće da gradi pute i mostove da osvoji Rogoznica. Čavka pomrsi pute i poruši mostove i neda sela Turčinu u ruke. Sulejman guli bradu i čupa kosu, Čavka zavija brke. Sulejman bijesan viče: Šjor Andro! Amo Krnju i Zelenka! Fajer! Štutum! — Šjor Andro: Laša bolan, non šemo šoldai. Tarakalo je naš kâ šoldo.

*

Veliki kongres bio je u Srijedu u kući podeštatovoj. Prisustvovali su. Krstelj, Niko Kalender i Perac Krnić. Iviša Zorić je zakasnio. Krstelj tuče Perca po ramenu i veli: ovaki se meni poštenjaka hoće! — Perac njemu: ovaki, ka ja i Vi šjor. — Perac njuška: nečujete vi vonj žigarice, a?!

Marin i Duje razgovaraju se o Šibeniku.

(Marin i Duje srili su se kod Sv. Petra).

Duje. Daleko, Marine?

Marin. A evo gren se pomolit u crikvu.

Duje. Ča si zapriši? Ol si lud? Još ni ni prvi zavoní. Stani jedan momenat, jeman ti ništo kazat.

Marin. A ča je?

Duje. (vadi i daje mu knjigu). Vidi ča san primí z Šibenika. U jednu šovrakupertu tri knjige: jednu od Krsteja, a dvi od redacjuna.

Marin. A ča ti pišedu?

Duje. Redacjun mi šaje pismo od Krsteja, — pi-

smo ča su Krsteju odgovorili i pismo di me molidu, da ja retifikan, ono ča smo zanji put govorili.

Marin. To ga ja ništa ne intrajen u temen, (uzimje pismo Krsteja i štije).

Duje. Znaš jema više valura ime Duje ven Marin.

Marin. Grubo 'e ovo moj Duje, piši ti ten foju u Šibenik, da su ga krivo informali, i da ti ritiraješ ča si reká o barakan.

Duje. A kako ću to reć — kâ 'e on šampa jušto sve do beside. —

Marin. A Krstej piše: *Ne odgovara istini da imprežu vojničkih baraka ima Krstej, već je istina da imprežu ima Obćina.*

Duje. Pa ja nisan reka da Krstej jema imprežu ven njegov did, i da 'e to za me sve jedno, jer da gre sve u istu kasu.

Marin. Ma on piše da komun jema imprežu.

Duje. More bit da i komun jema imprežu — ma ja san vidi svojim očima da Mazner radi; anci su mi ga kazali; a ka on radi, to će reć da on jema i imprežu. To je čaro e tondo.

Marin. I nemore čovik drugačije mislit.

Duje. A nevidiš kontradicijuna u pismu Krsteja; kakí 'e advokat ka' ovako piše: *nije istina da sam ja htio dati imprezu Meichsneru, već je istina, da su mene zamolili neki od Gospode obćinskih upravitelja, da posredujem između vojničke vlasti i obćine.*

Marin. Dobra t' 'e ta, Duje, jer kâ è on jema intermezavat između komune i militarâ to 'e on voli dat imprežu svon didu ven drugen.

Duje. Nemoj tako govorit da 'e dâ svon didu, tužice nas jopet.

Marin. A da kako ću reć?

Duje. Vaja reć da 'e dâ gospodinu Mazneru, a ne svon didu.

Marin. Ma, čas Duje poludi? Oli neznaš da mu je Mazner did!?

Duje. E pa onda ča ću mu ja retifikat?

Marin. Prosti, Duje, na kojoj si — ma ovod piše da mu je: *bilo poznato da ako dobije imprezu strano društvo, da će vas materijal, izvana dolazit kâ za tribunal, a ovakoc da će dobit svi artišti a najviše maranguni.*

Duje. A znaš li ti, Marine, da Mazner jema u Trogiru kavu kamênj?

Marin. A je li s otin facadan zgradi tribunal?

Duje. Neznam za šikuro, ma bi moglo bit.

Marin. A jesu li radili šibenski artišti na tribunalu?

Duje. Ispekâ bi sve ča su dobili na trbuj.

Marin. Viš, Duje; još mi ne grê u glavu da Krstej jema krivo, jer ovodec piše: *već je istina, da je pogodba tako sklopljena, da obćina ne može imati štete već nasuprot koristi, a to se je postiglo tim što je gospodin Meichner zajamčio obćini dobitak od deset po sto na projektiranoj radnji..... a ni to dobro za komun?*

Duje. Ča dobro? Nek on kaže Marku Papareli, a ne meni, da komun nima šćete, jer ako 'e on komuni osigura deset po sto — koliko neće on dobit? A sve ono ča on dobije, jemala bi dobit komun.

Marin. Kako ti to misliš?

Duje. Jer da bude komun jemala imprežu pa poslala svoga inženjera, sve ča će dobit Mazner priko onega ča dâ komuni, jemalo bi uć u komunsku kasu.

Marin. Ma može, Mazner i izgubit.

Duje. Bog s tobom, Marine; di bi zet pušti da mu

did intraprendi imprežu, a di bi mu se did primí da ni jedan i drugi bi sigur da će jemat od tega interes?

Marin. Neznam, Duje, ča bi ti na to odgovori.

Duje. E pa onda ča ću mu ja retifikat?

Marin. Retifikaj, Gospodina ti; ni ti sramota, barren radi riguarda od redacjuna, da ona nebi jemala intriga.

Duje. Nemaj straja za to; vidi ča je redacjun odgovorila Krsteju. Oni se š njin sulacaju ka mačka s mišen. (daje mu pismo) Nû, proštij — da i ja boje čujen.

Marin. (štije) Gosp. Ivi Krstelju advokatu, Mjesto Herr Birgermajster! — Hir!

Vaše odlično pismo po ljustvu i po formi otpremili smo odmah jučer ekspress-poštom u Spljet na ruke meštra Duje i Marina i njihova čaće, da oni isprave sve po zakonu. — Nadajte se biti zadovoljni u narednom broju, jer je za ovi bilo kasno učiniti po svih sedam zakona, kako je želja naša i Vaša. šjor podeštat.

Zdravo Sokole!

Uredništvo „Glasa šibenskog Kremenjaka“.

(Marin i Duje se smiju ka ludi: hahaha..... ala škiceta-de! — Hahaha..... Ala dobre preže tabaka za u nos! — to je fino! — Hahaha.... Uf, ča me od smija trbuj boli. — Asti Mande!)

Marin. Viš, Duje. ka' oni ovaki njemu šajedu, onda se Kremenjaci nebojido tega finčukastega Krsteja.

Duje. Judi su, Marine; pravi kremen; dike čovika.

Marin. Evo treći, Duje; gre i kurat. (Kurat kraj nji).

Marin i Duje. Dobro prošli šjor kurat.

Marin. Jemaš ti u svemen pravicu — ma bi ja isto retifikâ, jer jema ovi Krstej bit komandante tribunala, — pa bi te moga tužit.

Duje. Mene?! Neka tuži, redatura i Stojića. Pa ča 'e on na tribunalu?

Marin. Vaja da jema puno influence, jer i u početku pisma, kâ da zapovida, veli: uvrstite ovi ispravak.

Duje. Neka on piva; ako me zove na sud ja ću reć da san takoc ću govorit — a neka odgovara redatur. Ča ću mu ja retifikat? Ka' san ja reka da 'e on sklopí kontrat s Maznerom *jer je on njegov dida?* Di 'e to štampano?

Marin. Ma 'e on isto, kaže, ašikura komun za 7810 Krun! —

Duje. Ma ča on misli da san ja Marko Paparela, pa da će mi dat pit! Ča bi on darova komuni 7810 Krun' da ni sigur dobit tri puta više! —

Marin. Ma jema kontrat ča su firmali ašešuri.

Duje. Aha', Lipi ašešuri, po Boga! — Hi!... nek se sramidu! Spomeni se operacjuna ča su ga doturi učinili komuni taljanskon societadi — a ašešuri su sve konfermali:

Marin. Ajmo, Duje, u crikvu sâ će blagosov; a evo ti na-se karte, pa poslušaj mene retifikaj.

Duje. Neću ništa. Činiću fintu da nisan ništa primí, a u crikvi ću reć 2-3 zdravo Marije, za spas bidne Šibenske komune. (Ušli su u Crikvu).